

Súd: Krajský súd Žilina
Spisová značka: 6Co/108/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5613204928
Dátum vydania rozhodnutia: 29. 05. 2014
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Yvetta Dzugasová
ECLI: ECLI:SK:KSZA:2014:5613204928.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Žiline, ako súd odvolací, v senáte zloženom z predsedníčky JUDr. Yvetty Dzugasovej, sudcov Mgr. Miroslava Šeptáka a JUDr. Jany Urbanovej, v právnej veci navrhovateľa: Profidebt Slovakia, s.r.o., so sídlom Bratislava, Mliekarenská č. 10, IČO: 35 925 922, zastúpený spoločnosťou Advokátska kancelária JUDr. Peter Kováč, s.r.o., so sídlom Bratislava, Mliekarenská č. 10, proti odporcovi: I. Y., nar. X.X.XXXX, bytom W. I., T. Dr. Z. G.. XXXX/XX, o zaplatenie 389,66 Eur s príslušenstvom, v konaní o odvolaní navrhovateľa proti rozsudku Okresného súdu Liptovský Mikuláš č. k. 8C/172/2013-60 zo dňa 2. septembra 2013, takto

rozhodol:

Krajský súd rozsudok okresného súdu potvrdzuje

Odporcovi náhradu trov odvolacieho konania nepriznáva.

odôvodnenie:

Okresný súd napadnutým rozsudkom zamietol žalobu v celom rozsahu z dôvodu neunesenia dôkazného bremena zo strany navrhovateľa. Odporcovi náhradu trov konania podľa § 142 ods. 1 O.s.p. nepriznal, nakoľko tieto neboli uplatnené.

Súd prvého stupňa v odôvodnení svojho rozhodnutia predovšetkým v podrobnostiach poukázal na nedostatok skutkových tvrdení navrhovateľa, ktoré boli navyše nekonzistentné.

Proti rozsudku okresného súdu podal v zákonnej lehote odvolanie navrhovateľ, ktorý sa domáhal jeho zrušenia a vrátenia veci na ďalšie konanie. Nesúhlasil so závermi súdu prvého stupňa o nepreukázaní ním uplatneného nároku. Z rozsudku nevyplýva, že by súd posudzoval v rozsahu tvrdení vyplývajúcich z podaní zo dňa 8.7.2013 a 23.8.2013 a ani neuviedol, prečo na základe takto uvedených tvrdení nebolo unesené dôkazné bremeno navrhovateľom. Je pritom nesporné, že v uvedených podaniach boli tvrdenia navrhovateľa (pôvodne uvedené v žalobe) modifikované a skutkový základ veci bol opísaný dostatočne jednoznačne a určito, t. j. z čoho pozostáva žalovaná suma, na základe akých okolností sa uplatňuje a že nárok na jej zaplatenie sa odvodzuje od zmluvy o úvere na nákup motorového vozidla. Odvolateľ nesúhlasil so závermi súdu prvého stupňa, že jeho nárok bol zo strany navrhovateľa kvalifikovaný tromi rôznymi spôsobmi. Z podaní nasledujúcich po podaní žaloby (zo dňa 8.7.2013 a 23.8.2013) totiž vyplýva, že sa skutkové okolnosti rozhodujúce pre uplatnenie nároku upravili v nadväznosti aj na predložené listinné dôkazy. Je preto nesporným faktom, aký úver bol odporcovi poskytnutý. Poukazovanie na nezrovnalosť medzi úverom a úverovým rámcom v tomto prípade nemá žiaden vecný a ani procesný význam. Navrhovateľ namietol aj tú časť rozsudku, v ktorej súd nesprávne prepisuje podanie navrhovateľa zo dňa 8.7.2013. V uvedenom podaní sa nikde neuvádza, že suma 209,33 Eur má byť „vlastne poplatok za poskytnutie úveru 148,93 Eur mínus

doúčtovaná alikvotná časť úroku za obdobie trvania zmluvy 34,39 Eur mínus dorovnanie havarijného poistenia.“ Takéto tvrdenia navrhovateľ nikdy neuvádzal.

Odporca sa k podanému odvolaniu nevyjadril.

Krajský súd, ako súd odvolací (§ 10 ods. 1 O.s.p), preskúmal rozsudok okresného súdu v rozsahu vyplývajúcom z ustanovenia § 212 ods. 1 O.s.p. a bez nariadenia pojednávania podľa § 214 ods. 2 O.s.p. v spojení s § 156 ods. 3 O.s.p. tento rozsudok podľa § 219 ods. 1 O.s.p. ako vecne správny potvrdil.

Krajský súd podrobne preskúmal všetky rozhodujúce otázky, ktoré boli vo veci vznesené a v plnom rozsahu sa stotožnil so skutkovými a právnymi závermi súdu prvého stupňa. Okresný súd v dostatočnom rozsahu zistil skutočnosť rozhodnú pre posúdenie danej veci, vecne správne rozhodol a svoje rozhodnutie odôvodnil v súlade s ustanovením § 157 ods. 2 O.s.p. Odôvodnenie rozhodnutia okresného súdu je vecne správne, pričom v jednotlivostiach naň poukazuje aj krajský súd. Z uvedených dôvodov sa krajský súd v odvolacom konaní obmedzil iba na konštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia (§ 219 ods. 2 O.s.p.).

Na doplnenie považoval krajský súd za potrebné zdôrazniť, že základný program sporového konania je formulovaný petitom návrhu na začatie konania, ktorým navrhovateľ požaduje ochranu jeho práv. Je výlučne na ňom, aby na účely úspešného uplatnenia žalovaného nároku prezentoval konzistentné skutkové tvrdenia, ktoré zároveň podporí sumárom príslušných dôkazov. Navrhovanie dôkazov má priamu spojitosť s povinnosťou tvrdenia (§ 79 ods. 1 a § 101 ods. 1 O.s.p.). Dôkaznú povinnosť môže účastník plniť od začiatku konania, v žalobe, vo vyjadrení k nej, mimo týchto procesných úkonov, v rámci prípravy pojednávania, pri odročovaní pojednávania. Povinnosť označiť dôkazy sa vzťahuje na všetky tvrdenia, ktoré sa uviedli v žalobe a vo vyjadrení odporcu. Poslednou procesnou možnosťou splnenia dôkaznej povinnosti je okamih vyhlásenia rozhodnutia vo veci samej. Cieľom dôkaznej povinnosti je unesenie dôkazného bremena v rozsahu, v ktorom dôkazné bremeno spočíva na účastníkovi konania, bez ohľadu na jeho procesné postavenie. Zmysel uplatňovania dôkazného bremena spočíva v zabezpečení reálneho uplatnenia základného práva na súdnu ochranu aj v prípadoch, v ktorých sa vykonajú všetky navrhnuté dôkazy, prípadne výnimočne aj iné než navrhnuté dôkazy a súd napriek tomu nemá jednoznačný skutkový základ pre svoje rozhodnutie. Nesplnenie dôkaznej povinnosti prináša so sebou také rozhodnutie súdu, ktoré vychádza zo skutkového základu zisteného z dôkazov navrhnutých účastníkom v opačnom procesnom postavení než je účastník, ktorý nesplnil alebo nedostatočne splnil svoju dôkaznú povinnosť.

Úlohou všeobecného súdu je korigovať návrhy účastníkov na vykonanie dokazovania sledujúc tak rýchly a hospodárny priebeh konania a súčasne zabezpečiť, aby sa zisťovanie skutkového stavu dokazovaním držalo v mantineloch predmetu konania a aby sa neuberalo smerom, ktorý z pohľadu podstaty prejednávanej veci nie je relevantný. Podľa aktuálnej právnej úpravy súd môže výnimočne vykonať aj iné dôkazy, než navrhli účastníci, ak je ich vykonanie nevyhnutné pre rozhodnutie vo veci. Spravidla pôjde o situáciu, kedy súd aj napriek množstvu zadovážených dôkazov nebude môcť rozhodnúť vo veci bez tohto ďalšieho dôkazu.

Krajský súd sa stotožnil s názorom súdu prvého stupňa, že navrhovateľ neprezentoval v konaní skutkové tvrdenia, z ktorých by bolo možné identifikovať a následne riadne posúdiť dôvodnosť uplatneného nároku. Keďže v konaní bolo uplatnené právo na zaplatenie dlhu zo zmluvy o úvere, bolo na navrhovateľovi aby podrobne špecifikoval jednotlivé peňažné sumy, ktoré voči odporcovi uplatnil, a to z hľadiska výšky, splatnosti i právneho dôvodu vzniku. Navrhovateľ predložil nepostačujúce tvrdenia a dôkazy, ktoré v žiadnom prípade nemohli byť základom pre vyhovie podanej žalobe. Osobitne krajský súd poukazuje na jednotlivé podania navrhovateľa - žalobu a jej doplnenia zo dňa 8.7.2013 a zo dňa 23.8.2013, ktorými bol uplatnený nárok odôvodňovaný úplne rozdielnym spôsobom, na čo správne poukázal aj prvostupňový súd. Rozporné a neúplné skutkové tvrdenia museli viesť k zamietnutiu návrhu na začatie konania. Nie je úlohou civilného súdu odstraňovať nedostatky podaní navrhovateľa, či snažiť sa z vlastnej iniciatívy hľadať v chaotických podaniach navrhovateľa parciálne údaje na účely vyhovie

žalobe, ako sa to snažil prezentovať navrhovateľ v odvolaní. Treba totiž zdôrazniť, že v civilnom konaní platí zásada ukladajúca účastníkovi tvrdiacemu istú skutočnosť, túto aj preukázať, inak sa vystavuje riziku neúspechu v konaní. Navrhovateľ zjavne neunesol dôkazné bremeno, okresný súd mu pritom ponúkol príležitosť vysvetliť opodstatnenosť uplatneného nároku, a to aj vo forme osobitnej výzvy, ktorá však ostala nevyužitá. Konkrétna špecifikácia žalovanej sumy bola práve tým, čo mohlo vyústiť do procesného úspechu navrhovateľa v konaní. Pokiaľ účastník v konaní len poukazoval na jednotlivé výpisy z účtov a ďalšie listinné dôkazy (ktoré vykazovali rozpory), resp. na konkrétne ustanovenia zmluvy, či všeobecných obchodných podmienok, tento jeho postup bol nedostatočný, pretože neponúkol súdu jasný obraz o štruktúre uplatnenej pohľadávky.

O trovách odvolacieho konania bolo rozhodnuté podľa § 142 ods. 1 O.s.p.(v spojení s § 224 ods. 1 O.s.p.). V odvolacom konaní bol úspešný odporca, ktorý si však náhradu trov odvolacieho konania postupom podľa § 151 ods. 1 O.s.p. neuplatnil.

Rozhodnutie prijal senát odvolacieho súdu pomerom hlasov 3 za, 0 proti.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie nie je prípustné.